

תובנות בבחירה מבני גל ז"ל | לפרשת ראה

הרב גור גלון – ישיבת הר ברכה

השבוע הלך לעולמו בני גל, אחד מהאנשים שלמדתי מהם הרבה.

פגשתי את בני לראשונה כשהחלטתי ללמוד אימון. הוא פתח לי פתחים ליכולת להתייצב מול עצמך, בנקיות ולהגיד לעצמך איפה אתה עומד. הוא לא התבייש להעיר בחדות, לשקף לך איפה אתה עומד, הוא היה איש מלא חיוניות נדירה, מלא בחכמת חיים ומלא ברצון לתת ולהעניק. מהמקום הנקי הזה – הוא לא התבייש לומר למישהו שנפגע ממנו – אני לא התכוונתי לפגוע בך, אם נפגעת הבאת את זה מהבית. הוא ידע לחלום על חזון, לחיות באנרגיה כאן ועכשיו, ללמוד מההצלחות בעבר, להכיר את הכוחות השונים שבך, את הערכים ואת הצרכים שלך, את הדפוסים שלך ולתקן, כל הזמן, את עצמך!

בני היה מאמין גדול מאד בבחירה, שנצבת במרכז פרשת השבוע שלנו, הוא האמין שברגע שאדם יזהה את דפוסי החיים שלו, ויבין כמה רע הם גורמים לו, במידה ויעמיק ויזהה מאיזו תפיסה מגיעים הדפוסים - שהרי אם לא היה אישור פנימי, של תפיסת העולם, הוא לא היה חוזר שוב ושוב על הדפוס הזה, שפוגע בו. ובני האמין שברגע שאדם יזהה את התפיסה העומדת בבסיס הדפוס, הוא יוכל לבחור, ובחירתו תשנה את חייו, והוא יוכל לעשות יותר טוב.

בני גם אמר תמיד שהדברים השליליים מגיעים ללא מאמץ, ובטוב צריך לבחור, בלשונם הקיבוצניקית הוא ביטא את זה בחדות: הפרה נותנת גללים, את החלב צריך לחלוב כדי להוציא!

זוהי גם הקריאה בפרשת השבוע שלנו - ובחרת בחיים. את החיים ואת הטוב צריך לבחור, ובחירה היא לא ההחלטה, אלא בחירה היא ההחלטה שמלווה בעשייה, ההחלטה שמלווה במאמץ.

בני האמין בבחירה, אבל הוא ידע שכדי להצליח לבחור צריך ללמוד - ללמוד איך לבחור, ללמוד באיזה מקום בעומק הלב ובעומק הדעת מתבצעת הבחירה, להגיע למקום הזה, ומשם לעשות את השינוי.

אני יודע שכל דבר שכתבתי פה, מצריך הרחבה גדולה, אבל דרכו של בני הייתה לומר דברים קצרים, ולתת לאנשים לחשוב, להתעמק ולהבין את מה שהם מבינים, ולא דווקא מה שהוא הבין.

הוא היה שולח במשך שנים, ממתק לשבת, ד"ת קצר ומתוק לפרשה... ומי שיבין יבין, אז אסיים בממתק של בני לפרשתנו:

אַבִּיּוֹן – דל מעני

"אָפֶס, כִּי לֹא יִהְיֶה-בָּךְ אַבִּיּוֹן: כִּי-בֵרַךְ יִבְרַכְךָ, ה', בְּאֶרֶץ, אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן-לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ".
(דברים ט"ו, ד')

ספרי ורש"י: 'ולהלן הוא אומר כי לא יחדל אביון, בזמן שאתם עושים רצונו של מקום אביונים
באחרים ובזמן שאין אתם עושים רצונו של מקום, אביונים בכם'.

מהו אביון?

רש"י: דל מעני. ולשון 'אביון' שהוא תאב לכל דבר.

ספרי: אביון תאב.

מלבי"ם: ושם 'אביון' שהוא גרוע מכל לשונות המורים על עוני. ושרשו א.ב.ה, על שתאב לכל
דבר. מבואר שכל שהוא תאב, מצווה להקדים ולתת לו.
מלון עברי 'אביון': דל. חסר כל. אומלל. מר נפש. מסכן.

מוקדש בתודה לקבצן מעצבן שנתתי לו צדקה ולעצמי חשבתי: "למה אתה לא עובד
ומתפרנס"?...

שבת שלום, באהבה בני.